

loc, folosit mai înainte ca câmp pentru un, era apărut din toate părțile cu dealuri. Aici se clădi mai întâi Str. Porții, apoi a Vămei, cea Neagră etc. Prima piață a fost locul numit »Sub bucium« (Rosenanger). Pe locul cel nou se clădi (1385—1426) și »biserica neagră«, iar din 1395 întreagă cetatea începând cu

în 1392, pe când se zidia această bis., »fiind mare scumpe și foamete în țeara bulg., mulți Bulgari s-au sculat dela țeara lor, de au venit cu muierile și cu copiii lor și s-au aşezat afară din cetate, făcându-și colibi la locul, care după ei s'a numit Scheiu«. Originea acestor coloniști este și acum discutată. Unii scriitori susțin, că

Biserica Sf. Nicolae în Brașov.

cu bastioane și turnuri, a căror construcție s'a continuat mereu până în secol. XVII. De asemenea se facură și sănături adânci, pline cu apă, atât în partea estică, cât și în cea vestică a cetății. Afară de aceea prin mijl. secol. XV. (1454) se zidi pentru apărarea orașului castelul de pe Strijă, care căpătă în 1553 forma sa actuală.

În legătură cu clădirea bisericei negre se aduce întemeierea suburbuiului Scheiu (ung. Bolgárszeg, sás. Baldscheroi) de coloniști veniți de preste Dunaře. Anume cronicile române braș. spun,

în adevăr ei au fost Bulgari, cari în decursul timpului s-au românisat; alții (cu deosebire B. P. Hasdeu în Ist. Crit. a Românilor) sunt de părere, că acești coloniști au fost Români din ținuturile dunărene, numiți după obiceiul timpului: Bulgari. Scheiul la început era cu totul separat de oraș, având formă de sat; în privința politică și admin. era supus orașului. Locuitorii de aici își facură în 1403 o biserică din lemn cu hramul Sf. Nicolae, iar mai târziu (1519—20), cu ajutorul lui Neagoe Basarab, în locul acesteia